

tam z nitra hloubi
naříkavý vzdech
se láme, slyš! Ve zvolání:
Jívo! Jívo! Jívo!
Jen zpívej! Jen zpívej!
Ta jíva smuteční
tvým svatebním je vínkem!
K ní ptáčci, kteří zaslechli to lkání,
slétali se až z dále
a ona pláče, že i skály
by měly slitování.
Jdi uložit ten prsten!
Já cítím s Barbarou.
Ta kloníc hlavu, končila
prostinkou písničku svou:
On stvořen zdál se jen pro svou slávu,
já pro svou lásku.... Však co je?
Kdo je tam venku? Slyšíš? Na dveře klepe
moje!

Emilie: To vítr!

Desdemona: ... já pro svou lásku a smrt zlou.
Jen zpívej! Jen zpívej! Jívo! Jívo! Jívo!
Emilie, sbohem! Jak mě pálí dnes oči!
To je náповěď pláče! Dobrou noc!

(Obejme ji) Ach! Buď sbohem! Dobrou noc, má nejmilejší!

Desdemona: (sama)
Zdrávas, Maria, milosti plná, Pán s tebou,
požehnaná jsi mezi ženami a požehnaný
plod života tvého, Ježíš!
Ó máti naše, shlédni na své dítě,
hříšným i nevinným své otevř brány!
V nouzi ať svůj život tráví,
ač jsou pány,
sklánějí hlavy,
vroucně vzývají tě!
Z pout poroby vysvobod nešťastníky
a sílu v zemdlené ať víra vnáší!
Pros za nás, za hříšníky,
neopouštěj, zůstaň s námi i v smrti naší,
Amen! Ó, vyslyš nás! Ó, vyslyš nás!
Zdrávas Maria... i v hodinu smrti naší...
Amen! Amen!
(Ulehne k spánku)

Otello: (vejde)

Desdemona: Kdo zde? Otello?

Otello: Já!... Než jste ulehla k spánku, modlila
jste se?

Desdemona: Tak jest!

Otello: Snad hřích tě tíží, jenž před Bohem
neusmířen a před světem zůstal skryt,
nebi z něj se vyznávej!

Desdemona: A proč?

Otello: Jen rychle! Chci zabít než tělo,
ne duši tvou!

Desdemona: Mě zabít, říkáš?

Otello: Tak!

Desdemona: Měj soucit, Bože můj! Jen soucit žádám!

Otello: Hříchů svých dřív pomni!

Desdemona: Jsou než láska má!

Otello: Ba právě proto!

Desdemona: Že mám tě ráda, mě vraždíš?

Otello: Ráda máš Cassia!

Desdemona: Ne! Při spasení svém!

Otello: Vždyť onen šátek
můj jsi mu z lásky dala!

Desdemona: Není pravda!

Otello: Zřel jsem ho právě u něj!

Desdemona: Já nejsem vinna!

Otello: Vše přiznej!

Desdemona: Přísahám!

Otello: Nový zločin pášeš!
Lhářkou chceš zůstat i na smrtelném loži?

Desdemona: Ach! Nech mě žít!

Otello: Ne, zemřít musíš!

Desdemona: Ó, běda!
Nemiluji Cassia! Ať sem přijde! Ať řekne!

Otello: Víc nepromluví!

Desdemona: Nebe! Mrtev?

Otello: Mrtev!

Desdemona: To je hrůza! On zrazen!

Otello: Ty pro něj pláčeš?

Desdemona: Otello, nezabíjej mě!

Otello: Ty bráníš se mi marně!

Desdemona: Chci žít! Nech mě žít! Ó, nech mě žít!

Otello: Zhyň bídne, děvko zrádná!

Desdemona: Ach! Slyš!

Otello: Zemři!

Desdemona: Jen tuto noc chci žít!

Otello: Ne!

Desdemona: Jen hodinu!
Otello: Ne!
Desdemona: Malou chvíli!
Otello: Ne!
Desdemona: Jen co Zdravas odříkám!
Otello: (rdousí ji)
Je pozdě!
Desdemona: Ach!
Otello: (po vraždě)
V tváři mír, jak hrob tichá!
Emilie: (zvenčí)
Otevřte! Otevřte!
Otello: Co je? Kdo klepe?
Emilie: Pane můj,
Ach! Prosím! Já s vámi musím mluvit,
však rychle!
Otello: Emilie! Nu co je?
Emilie: Stala se vražda!
Roderigo byl zabit Cassiem!
Otello: A Cassio?
Emilie: Žije!
Otello: Cassio, že živ je?
Desdemona: Já vinna nejsem!
Já vinna nejsem, věřte...
Emilie: Kdo to tu sténá?
Probůh!
Desdemona: Zmírám, věř, čista...
Emilie: Kdo byl tvůj vrah?
Desdemona: Vrah žádný... já sama... ach! Pozdravuj
chotě mého
... nevinná zmírám... buď sbohem! (Zemře)
Otello: Lhářkou i v smrti! Já ji zabil!
Emilie: Vrahu bídný!
Otello: Milenkou byla Cassia! Jen se ptej Jaga!
Emilie: Že Jaga?
Otello: Nu Jaga!
Emilie: Blázne! A tys mu věřil?
Otello: Chceš to snad popřít?
Emilie: Nebojím se!
Otello: Počkej!
Emilie: Hola! Sem ke mně! Sem všichni!
Otello zabil Desdemonu!
(Vtrhnou Lodovico, Cassio, Jago, Montano)
Všichni: Kdo volá? Ó hrůza! Probůh!

Emilie: Jago, zde bídný ten vrah je i lhářem!
Že ženu záletnou má, prý jsi věřil!
Promluv!
Jago: Já věřil tak!
Otello: Vždyť onen šátek,
můj dárek snubní, ta bídná, Cassiovi dala!
Emilie: Všemohoucí Bože!
Jago: Mlč!
Emilie: Ne! Já povím pravdu!
Jago: Mlč!
Emilie: Ne! Mně násilím ten šátek z ruky mé
sám Jago včera vyrval!
Cassio: A ve svém bytě
já našel šátek ten!
Montano: Roderigo mi prozradil,
že z návodu Jaga prý vždy jednal!
Otello: Ach! Teď s pravdou ven!
Jago: (prchá)
Ne!
Montano: Hned za ním!
Lodovico: Chyťte bídníka!
Otello: Což Bůh už blesků málo má?
Lodovico: Meč svůj mi dej!
Otello: Ty smělče!
Nač se báti, když mi zesláblo rámě! Ejhle!
Toť závěr je dráhy mé! Ó slávo! Otello byl!
(K Desdemoně)
A ty... vidím tě v spánku tvém,
tak sladkou, tak mírnou, tak krásnou!
Zářící líbezností,
nad všechny hvězdy jasnou!
Čistá, nad padlý sníh, tak jsi čistá
v duši i v líci!
Desdemono! Desdemono!
Ach! Věčně, věčně spící!
(Probodne se)
Nač dále žít!
Cassio: Ach! Zadrž!
Lodovico: Nešťastníče!
Otello: Já tě před smrtí, ženo, vroucně líbal...
sám když zmírám, chci na tebe se dívat...
... a líbat... a líbat stále... naposled
líbat...
(zemře)
Konec opery.

STÁTNI DIVADLO V BRNĚ

nositel Řádu republiky

Ředitel PhDr. Jiří Majer

OPERNÍ SOUBOR

nositel Řádu práce a laureát státní ceny Klementa Gottwalda

Šéf opery František Preisler

Giuseppe Verdi: Otello. Veškerá práva k provozování tohoto díla zastupuje DILIA Praha.

Program připravil Evžen Zámečník.

Výtvarně a graficky upravil Jaromír Kocourek s použitím scénického návrhu národního umělce

Ladislava Vychodila.

Vytiskl Tisk, knižní výroba, n. p., Brno, provoz 52, Běhounská 22/24 — čís. zak. 8168-89

Schváleno JmKNV

Cena výtisku Kčs 4,—

